

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Z. V.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 12.10.2015, č. j. MSK 126358/2015,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 14.12.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 24.7.2015 č.j. MMFM 91020/2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že v prvním rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 15.6.2015 č.j. MSK 77106/2015 je uveden odkaz na doklad o poučení poškozené vydaný před jakýmkoliv závěrem, šetřením a rozhodnutím. To dle žalobce dokazuje, že mezi úředníkem a druhou účastnicí nehody, je určitá provázanost. Dne 22.7.2015 při podání výpovědi se řidička vozidla Opel ptala úředníka, zda obdrží nějaké vyrozumění. Úředník jí odpověděl záporně. To podle žalobce opět znamenalo, že ještě před skončením šetření byl určen viník. Dále žalobce namítal, že nehoda se stala

v katastru obce Dobratice na komunikaci v majetku uvedené obce. Obec na výzvu o zařazení komunikace odkázala na pasport komunikací. Přitom zákon o pozemních komunikacích stanovuje, že pro zařazení komunikace do vyšší kategorie je zapotřebí rozhodnutí. Podle názoru žalobce pokud rozhodnutí neexistuje, jedná se o komunikaci účelovou. Úředník rozhodnutí o zařazení komunikace nedoložil, jeho postup tak byl nezákonný a žalobce má podezření na podjatost, účelovost a zneužití pravomoci úřední osoby.

Žalobce rovněž namítal, že správní orgán neprovedl rekonstrukci, kterou navrhoval. Namítal také, že správní orgán dokládal přehlednost křižovatky fotografiemi z Google. Ty byly pořízeny z nástavby na autě. Jedná se o jiný pohled, než je pohled řidiče z automobilu. Automobil zprava nebylo vidět pro alej vzrostlých tují po levé straně řidičky vozidla Opel. V této souvislosti žalobce správnímu orgánu vytýkal, že neřešil, zda za špatnou průjezdnost, resp. přehlednost v daném úseku nenese odpovědnost majitel nebo správce komunikace. I tím správní orgán porušil svou povinnost danou zákonem.

Žalobce dále namítal, že v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nejsou žádné důkazy, jedná se toliko o spekulace úředníka. Tím bylo žalobci odňato právo na spravedlivý proces daný Listinou základních práv a svobod.

Konečně namítal, že ihned po příchodu na jednání před správním orgánem dne 22.7.2015 se oprávněné úřední osobě omluvil, poukázal na svůj zdravotní stav, resp. že není schopen výpovědi. Byl však donucen zůstat a výpověď podat. Argumentuje-li správní orgán, že nepředložil lékařskou zprávu o neschopnosti výpovědi, pak toto nepopírá, ovšem oprávněná úřední osoba žádné lékařské potvrzení po něm nepožadovala. Poznamenal, že má průkazku diabetika, navíc je kardiak, trpí bronchitidou a astmatem. V den, kdy se konalo jednání, cítil tlak na prsou, měl velkou migrénu a problémy s dýcháním. Jeho výpověď byla vynucena a bylo porušeno jeho právo dle § 73 odst. 2 zákona o přestupcích.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námitky se ve své podstatě shodují s námitkami odvolacími, s nimiž se žalovaný již vypořádal.

U jednání soudu účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba byla dne 14.12.2015 podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci dne 13.10.2015.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo oznámení přestupku Policie ČR, dopravního inspektorátu ve Frýdku-Místku ze dne 3.2.2015 podle § 58 odst. 1 zákona o přestupcích, v němž je uvedeno, že dne 16.1.2015 ve 13:00 hod. v katastru obce Dobratice poblíž domu č.p. 104 v prostoru křižovatky místních komunikací došlo dle provedeného šetření

k dopravní nehodě tím, že si podezřelý řidič osobního vozidla tov. zn. Rover 220 rz X pan Z. V. počínal při jízdě po místní komunikaci spojující obec Dobratice a obec Komorní Lhotku tak neopatrně a neukázněně, že nedal přednost v jízdě zprava přijíždějícímu osobnímu vozidlu tov. zn. Opel Astra rz X, které řídila paní H. T. a došlo ke střetu v předmětné křižovatce. U obou řidičů bylo provedeno odborné měření na zjištění alkoholu v dechu s negativním výsledkem. Ke zranění osob při dopravní nehodě nedošlo. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Byla zaslána žádost o určení kategorie a třídy pozemní komunikace v obci Dobratice, přičemž odpověď obce Dobratice je součástí spisového materiálu.

Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu byl dále protokol o nehodě v silničním provozu, v němž je dopravní situace popsána tak, že k události došlo v katastru obce Dobratice poblíž domu č.p. 104 v prostoru křižovatky místních komunikací, kdy na těchto nejsou označena ani usazena žádná vodorovná ani svislá značení. Místní komunikace vedoucí od domu č.p. 105 ve směru k domu č.p. 104, je před vyústěním na křižující místní komunikaci o šířce 3 m a za křižovatkou o šířce 3,9 m, kdy po obou stranách komunikace je travnatý svah, následuje louka osazena sporadicky keři a stromy a domová zástavba. Místní komunikace, která spojuje obec Dobratice a obec Komorní Lhotku, je před vyústěním na křižující místní komunikaci o šířce 3,4 m a za křižovatkou o šířce 3,4 m, kdy po obou stranách je travnatý svah, následuje louka osazená sporadicky keři a stromy a domová zástavba. Povrch komunikací byl v době ohledání v dobrém technickém stavu, suchý a bez závad. Rychlost jízdy v místě byla stanovena obecným pravidlem pro jízdu mimo obec na max. 90 km/h. Místo dopravní nehody je přehledné a bez viditelných rušivých vlivů, kdy průjezd komunikací není ničím ztížen. V době ohledání je denní doba a teplota se pohybuje okolo 13 °C. U obou řidičů bylo provedeno odborné měření na zjištění alkoholu v dechu s negativním výsledkem. Ohledáním osobního vozidla Opel Astra bylo zjištěno viditelné poškození v prostoru těchto částí: chladič, přední nárazník, přední držák registrační značky, přední registrační značka, přední víko motoru, klimatizace vozidla, promáčklý pravý přední blatník, nosník předního nárazníku. Na vozidle Rover 220 bylo zjištěno viditelné poškození v prostoru těchto částí: pravé přední dveře, přední nárazník, pravý přední blatník.

Ve spise se nachází dále situační plánec místa dopravní nehody, fotodokumentace, který zachycuje místo dopravní nehody, poškození vozidla Opel, poškození vozidla Rover, detailní záběr místa střetu. Z fotodokumentace rovněž plyne, že jde o přehlednou křižovátku, kdy se protínají dvě stejné pozemní komunikace, jejichž povrch je popraskaný. Z fotodokumentace Policie ČR ze dne 16.1.2015, zejména z fotografií 1, 2, 4 plyne, že keře, které by bránily ve výhledu, se zde nenacházejí, v pravém rohu křižovatky, odkud přijížděl žalobce, žádné vzrostlé tují ani keře nejsou.

Spis obsahuje vyjádření Obecního úřadu Dobratice a jeho doplnění, z nichž plyne, že komunikace na pozemku p.č. 967 v katastrálním území Dobratice, vedoucí od domu č.p. 105 ve směru k domu č.p. 104 v obci Dobratice, je v pasportu místních komunikací vedena jako místní komunikace III. třídy. Rovněž komunikace na pozemku p.č. 977/2 a na pozemku p.č. 973 v k.ú. Dobratice, která spojuje obec Dobratice a obec Komorní Lhotku, je v pasportu místních komunikací vedena jako místní komunikace III. třídy. Obecní úřad poznamenal, že komunikace na pozemcích p.č. 977/2 a p.č. 973,

kteřá spojuje obec Dobratice s Komorní Lhotkou, je však podle zvyklostí místními občany považována za komunikaci hlavní a křižující komunikace vedená na p.č. 967 v k.ú. Dobratice, za komunikaci vedlejší. Část této komunikace, vedoucí kolem domu č.p. 105, je navíc slepá. Vzhledem k tomu, že tento zvyklostní stav více odpovídá významu a frekvencovanosti obou komunikací, obec Dobratice zajistí osazení dotčeného místa dopravními značkami tak, aby byla jednoznačně určena hlavní komunikace ve směru od Dobratic na Komorní Lhotku a vedlejší komunikace na pozemku p.č. 967 ve směru od lokality Podlesí a od domu s č.p. 105. Spis obsahuje záznamy o dechových zkouškách a evidenční karty obou řidičů.

Dne 12.2.2015 správní orgán I. stupně doručil paní H. T., řidičce vozidla Opel, listinu s poučením poškozeného a vyzval ji, aby v případě, že hodlá uplatnit nárok na náhradu majetkové škody, takto učinila do 5ti pracovních dnů od převzetí zásilky.

Dne 6.3.2015 byl žalobce vyzván Magistrátem města Frýdku-Místku k podání vysvětlení, žalobce se omluvil a vyjádřil se písemně. Dne 20.3.2015 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o předmětném přestupku a byl předvolán jako obviněný k ústnímu jednání na 30.3.2015. U tohoto jednání správní orgán provedl důkaz shora uvedenými listinami a fotodokumentací. Žalobce u tohoto jednání namítal, že komunikace, po níž přijížděla řidička vozidla Opel, měla charakter účelové komunikace. Tvrdil mimo jiné, že obec na této komunikaci nikdy neprovádí žádnou údržbu, jsou tam výmoly, ve středu komunikace roste tráva a v zimě není zajišťována její sjízdnost. Tvrdil, že byl uveden v omyl a cestu považoval za účelovou. Před nehodou dělal vše pro to, aby srážce zabránil. Má za to, že řidička vozidla Opel, nevěnovala řízení náležitou pozornost, nepřizpůsobila rychlost jízdy, nedala přednost při vyjíždění z účelové komunikace. Má za to, že za nehodu odpovídá obec. Poté, co byl žalobce seznámen se spisovým materiálem, s podklady pro rozhodnutí a žalobci byla dána možnost se k dokazování a shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit, se žalobce dále nevyjádřil a správní orgán I. stupně následně 3.4.2015 vydal prvé rozhodnutí, které bylo krajským úřadem Moravskoslezského kraje ze dne 15.6.2015 č.j. MSK 77106/2015 zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k dalšímu řízení. Žalovaný považoval dokazování za neúplné z důvodu, že v rámci ústního jednání nebyl proveden důkaz svědeckou výpovědí paní H.T., a to s ohledem na námítky žalobce směřující do skutkového stavu.

Správní orgán I. stupně poté ve věci nařídil jednání na 22.7.2015, k němuž předvolal i svědkyni paní H. T. Z protokolu o ústním jednání ze dne 22.7.2015 plyne, že toto jednání trvalo od 8:00 hod. do 9:10 hod., obsahuje prohlášení žalobce, že si protokol přečetl, podepsal jej a převzal požadované kopie listin. Z protokolu je zřejmé, že žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace, bylo mu umožněno nahlédnout do listinných důkazů, správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, a to protokolem o nehodě v silničním provozu, plánkem místa nehody, fotodokumentací, vyjádřeními obce Dobratice, výpisy z evidenčních karet obou řidičů, fotografiemi pořízenými z internetu. Žalobce byl vyzván k tomu, aby se k předmětu řízení a k jednotlivým důkazům vyjádřil. Učinil tak po obsáhlé výpovědi svědkyně paní H. T., v protokole jsou zaznamenány jednotlivé otázky, které svědkyni položil žalobce a odpovědi na ně, rovněž otázky, které správní orgán položil žalobci a jeho odpovědi, podrobné vyjádření žalobce k výpovědi svědkyně, vyjádření žalobce k podkladům. Na dotaz, jaké další důkazy navrhuje, žalobce odpověděl, že navrhuje výslech starostky

úřadu Dobrušky. Poté oprávněná úřední osoba prohlásila, že dokazování bylo ukončeno a bude vydáno rozhodnutí. Žalobce byl opětovně poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu, byla mu dána možnost se k dokazování a shromažďovaným dokladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit. Žalobce se dále nevyjadřoval. Prohlásil, že na seznámení se s podklady pro rozhodnutí měl dostatek času. Protokol o jednání vypovídá o tom, že žalobce se aktivně zúčastnil uvedeného jednání, neplynou z něho žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by oprávněné úřední osobě sdělil jakoukoli zdravotní indispozici, protokol neobsahuje žádnou zmínku o tom, že by se omlouval, a že by oprávněné úřední osobě sdělil, že není schopen výpovědi. Magistrát města Frýdku-Místku poté dne 24.7.2015 vydal rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 16.1.2015 ve 13:00 hod. při jízdě vozidlem Rover rz X v katastru obce Dobruška poblíž domu č.p. 104 nedal na křižovatce přednost v jízdě zprava jedoucímu vozidlu Opel rz X a došlo ke střetu. Tímto jednáním porušil povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.600,- Kč a povinnost zaplatit správnímu orgánu náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou ve výši 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 12.10.2015 č.j. MSK 126358/2015, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný zabýval jednotlivými odvolacími námitkami, které jsou v zásadě totožné s námitkami žalobními. Ve shodě s žalovaným také krajský soud dospěl k závěru, že z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně nevyplývají žádné okolnosti relevantní z pohledu § 14 odst. 1 správního řádu, pro které lze dovodit podjatost správního orgánu I. stupně jednajícího oprávněnou úřední osobou Bc. R. N.

§ 14 odst. 1 správního řádu zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o ději nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů ve všech řízeních, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Krajský soud současně zdůrazňuje, že ze spisu neplynou ani žádné skutečnosti, že by bylo s obsahem spisu jakkoli manipulováno, jak zcela spekulativně dovozuje žalobce v žalobě s tvrzením, že ve spise, když jej procházel, nebyla listina o poučení poškozené. Tato listina je řádně zažurnalizována na č.l. 21 správního spisu, má datum 9.2.2015 a na její zadní straně je doručka o doručení tohoto poučení poškozené paní H. T. 12.2.2015. Žalobce mylně označuje tuto listinu jako důkaz. Nejednalo se ovšem o listinný důkaz, nýbrž o poučení poškozené ve smyslu § 70 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, o právu uplatnit nárok na náhradu majetkové škody. V této souvislosti krajský soud dále uvádí, že z pouhého faktu, že správní orgán v souladu se správním řádem poškozené doručil uvedené poučení v průběhu správního řízení před tím, než bylo ve věci rozhodnuto, nelze dovozovat „provázanost“ mezi oprávněnou úřední osobou a řidičem vozidla Opel, jak namítá žalobce v žalobě a ani závěr, že o věci bylo předem rozhodnuto. Soud dospěl k závěru, že neexistují žádné důvodné pochybnosti o objektivitě projednání a rozhodnutí ve věci. Nebyl zjištěn žádný poměr oprávněné úřední osoby k účastníkům

řízení a k projednávání věci ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, a tedy podjatost oprávněné úřední osoby. Tu nelze dovozovat ani ze skutečnosti, že oprávněná úřední osoba u jednání na dotaz poškozené o vydání „nějakého potvrzení“ měla odpovědět záporně, z čehož žalobce konstruuje domněnku, že věc byla předem rozhodnuta. I tuto námitku vznášel žalobce v odvolání. Správní orgán se s touto námitkou příléhavě vypořádal odkazem na § 55 správního řádu s tím, že paní E.T. v předmětném řízení o přestupku vedenému proti němu, vystupovala v procesním postavení svědka, nebyla účastnicí řízení ve smyslu § 72 písm. a) zákona o přestupcích, a že pro správní orgán I. stupně tak ze zákona neplynula žádná povinnost svědkyni vydávat „nějaké potvrzení“, resp. rozhodnutí, z čehož žalobce vyvodil chybný závěr, že ve věci již bylo rozhodnuto „předem“.

Přisvědčit nelze ani žalobní námitce žalobce, že přestože oprávněné úřední osobě u jednání dne 22.7.2015 ihned po příchodu sdělil, že není schopen výpovědi s ohledem na zdravotní stav a omlouval se, že byl donucen zůstat a podat výpověď. Z výše popsaného obsahu protokolu o ústním jednání ze dne 22.7.2015 žádné tyto žalobcem tvrzené okolnosti neplynou, není v něm žádná zmínka o tom, že by žalobce oznamoval oprávněné úřední osobě, že má zdravotní problémy, ani z průběhu jednání neplyne, že by žalobce byl jakkoli zdravotně indisponován. Jednání se aktivně zúčastnil, vyjadřoval se k listinným důkazům, odpovídal na dotazy správního orgánu, kladl otázky svědkyni a obsáhle se také vyjádřil k její výpovědi. V závěru protokolu uvedl, že měl dostatek času na seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, protokol si přečetl, požádal o jeho kopii a protokol podepsal. Jistě by tak neučinil v situaci, pokud by s obsahem protokolu nesouhlasil, resp. pokud by neobsahoval údaj o tom, že správní orgán informoval o své zdravotní indispozici, a neschopnosti se jednání zúčastnit.

Soud neakceptuje ani námitky žalobce směřující proti nesprávnému hodnocení důkazů a nedostatečného zjištění skutkového stavu. Má naopak za to, že v daném případě správní orgány posoudily provedené důkazy v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, správní orgány srozumitelně vysvětlily, co podle nich bylo provedeným dokazováním nepochybně zjištěno, a podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec. Soud má za to, že správní orgány dostaly svým povinnostem vyplývajícím z ust. § 3 správního řádu, podle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Dle názoru soudu shromážděné důkazy ve svém souhrnu prokazují stíhané jednání bez důvodných pochybností, a proto ani krajský soud neshledal důvodným požadavek žalobce vznesený za řízení před správním orgánem na provedení rekonstrukce dopravní nehody. Tento důkaz byl za zjištěného skutkového stavu nadbytečný. Žalobce se mýlí, pokud namítá, že správní orgán dokládá přehlednost křižovatky fotografiemi z Google. Toto tvrzení žalobce je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí správních orgánů. Stěžejními důkazy byly protokol o nehodě včetně plánu a fotodokumentace dopravní policie zachycující místo dopravní nehody a poškození obou vozidel, přičemž fotodokumentace dopravní policie koresponduje s obsahem protokolu o nehodě včetně plánu. Ve svém souhrnu a ve spojení s výpovědí svědkyně p. T. tyto důkazy prokazují, že žalobce jako řidič motorového vozidla Rover rz X při jízdě v katastru obce Dobratice poblíž domu č.p. 104 nedal na křižovatce přednost v jízdě zprava jedoucímu vozidlu Opel rz X řízeného paní T. a došlo ke střetu. Z fotografií č. 1, 2 plyne, že při dodržení potřebné míry opatrnosti žalobce

mohl vidět do prostoru křižovatky a mohl registrovat, že z pravé strany vyúsťuje pozemní komunikace, po níž v tu chvíli přijížděla řidička vozidla Opel. Žádné vzrostlé tuje ani keře se v pravém rohu křižovatky z pohledu, odkud přijížděl žalobce, nenacházely. V daných souvislostech nelze přisvědčit žalobní námitce žalobce, že se žalovaný jeho námitkou ohledně špatné přehlednosti na dané komunikaci nezabýval. Opak je pravdou. Podrobně se žalovaný k této námitce vyjádřil na str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí, a to zcela vyčerpávajícím způsobem. V daných souvislostech soud neshledává důvodnou ani námitku žalobce, že komunikace na parcele č. 967 v katastrálním území Dobratice, po níž přijížděla ke křižovatce řidička vozidla zn. Opel, byla v době, kdy došlo k dopravní nehodě, komunikací účelovou. Ze sdělení Obecního úřadu Dobratice bylo zjištěno, že předmětná komunikace byla v pasportu místních komunikací vedena jako místní komunikace III. třídy. Nejednalo se o komunikaci účelovou. Především je třeba konstatovat, že podle dřívější právní úpravy, a to podle z.č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, který byl následně s účinností od 1.4.1997 nahrazen z.č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, nebylo striktně vyžadováno, aby místní komunikace byla zařazena do kategorie místních komunikací rozhodnutím. Soud dále zastává názor, že i podle z.č. 13/1997 Sb., ve znění k datu 16.1.2015, předmětná komunikace na parc.č. 967 v k.ú. Dobratice, po níž přijížděla řidička vozidla Opel, splňuje definiční znaky místní komunikace dle § 6 odst. 1 a odst. 3 písm. c) cit. zákona, neboť se jedná o veřejně přístupnou pozemní komunikaci, která slouží převážně místní dopravě na území obce Dobratice, čili má význam lokální, a jedná se o obslužnou komunikaci vedoucí od domu č.p. 105 ve směru ke křižovatce s místní komunikací, spojující obec Dobratice a Komorní Lhotku.

Krajský soud uzavírá, že provedené důkazy byly dostatečné k objasnění věci a ve svém souhrnu prokazovaly stíhané jednání bez důvodných pochybností. Z tohoto důvodu soud proto neprovedl žalobcem navržený důkaz znaleckým posudkem, který si žalobce dle jeho sdělení nechal zpracovat, a který k datu konání soudního jednání ještě neměl k dispozici a důkaz lékařskými zprávami o jeho zdravotním stavu. Tyto důkazy za situace, kdy správní orgán I. stupně obstaral dostatečně důvěryhodné důkazy, z nichž správní orgány posléze vycházely při posouzení věci, a postupovaly v souladu se zásadou materiální pravdy, zakotvenou v § 3 správního řádu, dle které je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, považoval tyto důkazy za nadbytečné.

Z důvodů shora uvedených soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je zcela v souladu se zákonem, správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí se dostatečně vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, soud neshledal, že by řízení bylo zatíženo vadou mající vliv na zákonnost obou vydaných rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud proto jako nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19.4.2016

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**